

A/S „Clarasvej“ kunde først begynde at sælge i 1913, og da Aaret 1912—13 ingen Indtægt kunde opvise, vil en Merindtægtsberegning paa Grundlag af Indtægterne fra 1912—15 blive ganske misvisende.

Et endnu klarere Tilfælde har jeg næste Aar med et andet Udparceleringselskab i Nærheden af Brønshøj, ligesom „Clarasvej“.

Selskabet stiftedes i 1905 og har lidt Rentetab Aar efter Aar, indtil der efter 10 Aars stadige Forhandlinger endelig i Foraaret 1916 opnaaedes en Overenskomst med Magistraten om Anlæggelse af Vej med Sporvej, uden hvilken Vej der overhovedet ikke var brugbar Adgang til Arealet.

Saa begyndte vi at sælge og har solgt en Del — trods Krigen.

Krigen har sinket Overenskomsten med Magistraten, formindsket Købevnen hos de dyrtidsplagede Smaafolk, der er vore Kunder, og nødvendiggjort Prisnedsættelse paa Grundene. Ingen af de Folk, der tjener paa Krigen, køber Villagrund ved Brønshøj.

Skal nu et saadant Selskab beskattes for Krigsindtægt, skønt det kun har tabt ved Krigen?

Og skal det beskattes for „Merindtægt“, skønt det slet ingen Indtægt tidligere har kunnet have?

Hvis det højtærede Udvalg vil forhøre sig paa rette Steder, vil det erfare, at Ministeriet kun har benyttet sin Fritagelsesret, hvor det gjaldt Smaasummer, aldrig eller næsten aldrig, hvor det gjaldt større Beløb.

Er der nogen Mening i at krigsbeskatte legitime Frugter af 10—15 Aars Arbejde — men udtrykkelig fritage Lotterigevinst, Arv m. m.?

Jeg henstiller til det højtærede Udvalg ved Lovens Affattelse at vaage over, at Landets Borgere her bliver rimeligt behandlet.

Ærbødigst

E. Staal,

paa A/S „Clarasvej“ m. fl. Selskabers Vegne.